

- ΑΙ. σὺ δ' ὡς τί δράσων πρὸς τάδ' ὅπλιζει χέρα;
 ΕΚ. φεύγοντας αὐτοὺς κάπιθρώσκοντας νεῶν 100
     λόγχῃ καθέξω κάπικείσομαι βαρύς·
     αἰσχρὸν γὰρ ήμῖν καὶ πρὸς αἰσχύνη κακὸν
     θεοῦ διδόντος πολεμίους ἄνευ μάχης
     φεύγειν ἔἀσαι πολλὰ δράσαντας κακά.
 ΑΙ. εἴθ' ἥσθ' ἀνὴρ εὑβούλος, ὡς δρᾶσαι χερί. 105
     ἀλλ' οὐ γὰρ αὐτὸς πάντ' ἐπίστασθαι βροτῶν
     πέφυκεν· ἄλλῳ δ' ἄλλο πρόσκειται γέρας,
     σὲ μὲν μάχεσθαι, τοὺς δὲ βουλεύειν καλῶς.
     ὅστις πυρὸς λαμπτῆρας ἐξήρθης κλύων
     φεύγειν Ἀχαιοὺς, καὶ στρατὸν μέλλεις ἄγειν, 110
     τάφρους ὑπερβὰς νυκτὸς ἐν καταστάσει.
     καίτοι περάσας κοῦλον αὐλώνων βάθος,
     εἰ μὴ κυρήσεις πολεμίους ἀπὸ χθονὸς
     φεύγοντας, ἄλλὰ σὸν βλέποντας ἐς δόρυ,
     νικώμενος μὲν τήνδε μὴ οὐ μόλις πόλιν. 115
     πῶς γὰρ περάσεις σκόλοπας ἐν τροπῇ δορός;
     πῶς δ' αὖ γεφύρας διαβαλοῦσ' ἵππηλάται,
     ἢν ἄρα μὴ θραύσαντες ἀντύγων χνόας;
     νικῶν δ' ἔφεδρον παῖδ' ἔχεις τὸν Πηλέως,
     ὅς σ' οὐκ ἔάσει ναυσὶν ἐμβαλεῖν φλόγα, 120
     οὐδὲ ὥδ' Ἀχαιοὺς ὡς δοκεῖς ἀναρπάσαι.
     αἴθων γὰρ ἀνὴρ καὶ πεπύργωται θράσει.
     ἄλλὰ στρατὸν μὲν ἥσυχον παρ' ἀσπίδας
     εὔδειν ἔωμεν ἐκ κόπων ἀρειφάτων,
     κατάσκοπον δὲ πολεμίων, ὃς ἀν θέλῃ, 125
     πέμπειν δοκεῖ μοι· καν μὲν αἴρωνται φυγὴν,
     στείχοντες ἐμπέσωμεν Ἀργείων στρατῷ,
     εἰ δ' ἐς δόλον τιν' ἥδ' ἄγει φρυκτωρία,
     μαθόντες ἔχθρῶν μηχανὰς κατασκόπου
     βουλευσόμεσθα· τήνδ' ἔχω γνώμην, ἄναξ. 130
 ΧΟ. τάδε δοκεῖ, τάδε μεταθέμενος νόει. στρ.
     σφαλερὰ δ' οὐ φιλῶ στρατηγῶν κράτη.
     τί γὰρ ἄμεινον ἦ·
     ταχυβάταν νεῶν κατόπταν μολεῖν